

Naš znak: 3048/15/IZS-TP

Datum: 12. 10. 2015

Št. zadeve: DS 7-A/2014

SKLEP

Disciplinsko sodišče Inženirske zbornice Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali predsednik Tadej PFAJFAR, univ.dipl.inž.geod., ter člana Marko ŽIBERT, univ.dipl.inž.grad., in mag. Marko ŠTEBLAJ, univ.dipl.inž.str., v disciplinski zadevi zoper kršitelja ing.grad., zaradi kršitve določil Zakona o graditvi objektov, Disciplinskega pravilnika IZS ter Kodeksa poklicne etike članov IZS, o pritožbi kršiteljeve pooblaščenice, iz [redacted], z dne 13. 7. 2015 zoper sklep disciplinske komisije, št. DK 7-A/2014 z dne 26. 6. 2015, na seji dne 21. 9. 2015

sklenilo

Pritožba kršitelja [redacted], se zavrne in se izpodbijani sklep potrdi.

Obrazložitev:

Disciplinska komisija je z izpodbijanym sklepom odločila, da je kršitelj kriv, da je kot odgovorni nadzornik pri investiciji "energetska sanacija Splošne bolnišnice [redacted]" v januarju 2012 potrdil 6. začasno situacijo in s tem potrdil, da je stanje, opisano v začasni situaciji, enako dejanskemu stanju, čeprav je v začasni situaciji pisalo, da so bile dobavljene mikroturbine z integriranim kompresorjem tlaka, dejansko pa so bile dobavljene mikroturbine brez kompresorja, s čimer je storil kršitev iz 1. točke 10. člena Disciplinskega pravilnika IZS in za kar mu je disciplinska komisija izrekla sankcijo opomin. Končno je še odločila, da je kršitelj dolžan povrniti stroške disciplinskega postopka v znesku 850,00 EUR.

Zoper sklep se pritožuje kršitelj iz vseh razlogov in predlaga, da se izpodbijani sklep razveljavi in spremeni na način, da kršitelja spozna za nedolžnega in ga oprosti plačila stroškov tega postopka. Glede na ugotovitve disciplinske komisije, ki je jasno zapisala, da očitano ravnanje kršitelja nima pravne podlage v 3. točki 10. člena Disciplinskega pravilnika IZS, bi morala tega oprostiti očitanih kršitev, upošteva je 85. člen Disciplinskega pravilnika IZS. Disciplinska komisija je tako pri svojem delu vezana na pravno kvalifikacijo očitane

kršitve, kršitev tega pa pomeni napačno uporabo materialnega prava. Disciplinska komisija pa je spremenila pravno kvalifikacijo očitane dejanja ter ga spoznala za krivega dejanja, ki ga sploh ni bil obdolžen, s tem ko ga je spoznalo za krivega za disciplinsko kršitev iz 1. točke 10. člena Disciplinskega pravilnika IZS. Disciplinska komisija je kršila tudi ustavne pravice pritožnika, saj mu ni bila dana pravica do pravičnega sojenja. Tako je prevzela tudi funkcijo disciplinskega tožilca. Kršitelj je bil s tem spoznan za krivega povsem drugega dejanja kot tistega, glede katerega je vodil svojo obrambo in glede katerega je vodil sam postopek. Kršitelj se tako zoper kršitev, za katero je bil spoznan za krivega, sploh ni mogel braniti, saj niti ni vedel, da je bil obdolžen take kršitve. Ne glede na to pa iz sklepa ni mogoče razbrati, v katerih ravnanjih kršitelja se kažejo vsi znaki kršitve iz 1. točke 10. člena Disciplinskega pravilnika. Ta kršitev se ne nanaša na strokovno delo članov IZS, temveč na obnašanje v javnem življenju. V postopku je bilo ugotovljeno, da sta bila tako naročnik kot uporabnik oba seznanjena z vsemi dejstvi. Katere neresnične podatke in komu naj bi pritožnik podajal pa iz obrazložitve ni razbrati. Iz zapisnika disciplinske obravnave z dne 28. 5. 2015 izhaja pojasnilo pritožnika, da je bila postavka mikroturbin s kompresorjem priznana le do stopnje izvršenosti del in bi bila lahko naknadno v celoti izpolnjena s tem, ko bi bil turbini dodan kompresor. Kljub temu, da je bilo jasno, da je kršitelj s podpisom situacije potrdil zgolj delno realizacijo dobave turbin s kompresorjem, je disciplinska komisija ravnala v nasprotju z ugotovljenim dejanskim stanjem. Komisija bi morala obrazložitev kršitelja sprejeti, ali pa nasprotno dokazovati z izvedencem.

Pritožba je bila vročena disciplinskemu tožilcu, ki je nanjo podal odgovor in predlagal, da se pritožbi domnevnega kršitelja delno ugoti, izpodbijani sklep spremeni in kršitelja spozna za krivega po zahtevi za uvedbo disciplinskega postopka, ali podredno, izpodbijani sklep razveljavi in zadevo vrne pred disciplinsko komisijo v ponovno odločanje s predlogom, da svoje sklepe utemelji na zahtevi, ki je bila osnova za uvedbo disciplinskega postopka.

Pritožba je neutemeljena.

Senat disciplinskega sodišča ugotavlja, da je izpodbijani sklep disciplinske komisije pravilen in prepričljivo utemeljen, zato se v izogib ponavljanju pridružuje vsem navedbam v izpodbijanem sklepu. V zvezi s pritožbenimi navedbami pa ugotavlja, da so te neutemeljene. Obrazložitev v predmetnem sklepu se bo primarno osredotočila na pritožbene navedbe, ki smiselno napadajo ugotovljeno dejansko stanje, po tem pa se bo opredelilo še do očitka o napačni uporabi materialnega prava in kršitvah postopka.

Zmotne so obširne pritožbene navedbe pritožnika, da je disciplinska komisija napačno ugotovila dejansko stanje, saj naj bi bila postavka mikroturbine z integriranim kompresorjem tlaka potrjena le do stopnje izvršenosti del. Iz potrjene 6. začasne situacije nikjer ne izhaja, da bi bila omenjena postavka potrjena le do stopnje izvršenosti del, pri čemer ni jasno, kaj poskuša pritožnik s to navedbo sploh utemeljiti. Iz sklepa disciplinske komisije je mogoče celo razbrati, da bi moral pritožnik na potrjeno začasno situacijo prostoročno označiti, da kompresorjev ni. To pomeni, da iz potrjene 6. začasne situacije ne izhaja tisto, kar v pritožbi poskuša prepričati pritožnik. Nadaljnja pritožbena navedba, da bi bila lahko omenjena postavka v začasni situacija naknadno v celoti izpolnjena s tem, ko bi bil turbini dodan kompresor, pa je dejansko nasprotujoča. Zakaj bi namreč lahko naknadno k turbini vgrajevali kompresor, če pa s strani pritožnika potrjene 6. začasne situacije izhaja, da je kompresor že

vgrajen? Dejstvo, da je vgrajenost mikroturbine z integriranim kompresorjem tlaka že potrjena, kaže na to, da naknadne potrebe po vgrajevanju tega ni.

Bistvo potrjene začasne situacije je v tem, da nadzornik v imenu naročnika (99. uzanca Posebnih gradbenih uzanc) potrdi izvedene količine pogodbenih del in pogodbenih cen (61. uzanca Posebnih gradbenih uzanc). V predmetni zadevi je pritožnik potrdil izvedeno količino del, kljub temu, da ta očitno ni bila, kar pritožnik potrjuje z navedbo, da bi lahko v prihodnosti bila izvedena. Kaj bi se lahko v prihodnosti zgodilo, ni predmet tega disciplinskega postopka, temveč je predmet postopka le s strani pritožnika potrjena 6. začasna situacija. Enako kot disciplinska komisija tudi disciplinsko sodišče v potrjeni 6. začasni situaciji ni našlo nobene opombe ali opozorila, ki bi nakazovalo na to, da je bila na dan potrditve začasne situacije vgrajena le mikroturbina brez kompresorja. Zgolj ta dejanska okoliščina je v predmetni zadevi pravno odločilna. Pritožnik pa tudi v pritožbi izpostavi, da so postavke napisane s strani projektantov, kar pa pomeni, da mora biti nadzornik pri potrjevanju takšnih postavk dovolj skrben, da ne potrjuje postavk, ki niso izvedene, saj dela v korist naročnika.

Nasprotno pa so brezpredmetne pritožbene navedbe, kako naj bi eden od članov disciplinske komisije razumel možnost naknadno sestaviti turbino in kompresor ter ali naj bi bili kompresorji plačani. Ker je nepomembno ali in na kakšen način je mogoče sestaviti kompresor in turbino je tudi nepotreben dokaz z izvedencem, poleg tega pa pritožnik dokaz z izvedencem niti ni predlagal.

Pritožnik poda tudi obširne navedbe o tem, da disciplinska komisija ne bi smela spremeniti pravno kvalifikacijo očitane disciplinske kršitve, torej da bi lahko zgaraj opisano dejanje presojalo le v okviru morebitne kršitve 3. točke 10. člena Disciplinskega pravilnika, kot je to očitil disciplinski tožilec. Določba 60. člena Disciplinskega pravilnika IZS med drugim navaja, da zahteva za uvedbo disciplinskega postopka obsega tudi označbo disciplinske kršitve z navedbo pravilnika, ki naj se po predlogu disciplinskega tožilca uporabijo. Že iz dikcije te določbe izhaja, da je navedba disciplinske kršitve predlog disciplinskega tožilca, ne pa označba kršitve, na katero mora biti disciplinska komisija strogo vezana.

Tudi iz določbe 85. člena Disciplinskega pravilnika IZS ni mogoče izpeljati zaključka, da je disciplinska komisija strogo vezana na označbo disciplinske kršitve, ki jo navede disciplinski tožilec. Navedeno je namreč, da se kršitelja oprosti očitanih kršitev, če dejanje, za katero je obtožen, ni disciplinska kršitev po tem pravilniku. To pa pomeni, da je govora o dejanju kot enkratnem historičnem dogodku, ki je del ugotovljenega dejanskega stanja. Na takšen opis dejanja, ki ga označi disciplinski tožilec (3. točka 60. člena Disciplinskega pravilnika IZS), je disciplinska komisija strogo vezana. Kakšno disciplinsko kršitev takšno dejanje predstavlja pa je predmet materialnopravne presoje, kar pomeni, da lahko disciplinska komisija označi očitano dejanje tudi pod katero drugo disciplinsko kršitev in ne nujno tisto, ki jo je predlagal disciplinski tožilec. To je mogoče zaključiti na podlagi dikcije »ni disciplinska kršitev po tem pravilniku«, kar pomeni, da mora disciplinska komisija preveriti, ali je očitano dejanje disciplinska kršitev po celotnem Disciplinskem pravilniku, ne pa zgolj tista kršitev, ki jo očita disciplinski tožilec. V predmetni zadevi pa uporaba 2. točke 85. člena Disciplinskega pravilnika IZS ni utemeljena, saj se ta določba uporabi v primeru, ko ni dokazano, da bi kršitelj storil očitano dejanje, kar pomeni, da dejstva ne kažejo na to, da bi kršitelj izvršil historičen dogodek, ki mu ga očita disciplinski tožilec. V takšnem primeru sploh ni mogoče razpravljati o vprašanju pravne kvalifikacije dejanja.

Res je, da Disciplinski pravilnik IZS izrecno ne ureja, da je disciplinska komisija pri svojem odločanju vezana na pravno kvalifikacijo očitanege dejanja oziroma nasprotno ne ureja, da ni vezana na pravno kvalifikacijo dejanja, a to neposredno ne pomeni, da je takšno postopanje disciplinskega organa nezakonito. Drugi odstavek 2. člena Disciplinskega pravilnika IZS določa, da se v postopku smiselno uporabljajo tudi določbe ZUP. V prvem odstavku 6. člena je določeno, da organ odloča v upravni zadevi po zakonu, podzakonskih predpisih, predpisih samoupravnih lokalnih skupnosti in splošnih aktih, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil. Nadalje prvi odstavek 133. člena ZUP določa, da lahko stranka do izdaje odločbe na prvi stopnji razširi ali spremeni postavljeni zahtevek ne glede na to, ali ima razširjeni oziroma spremenjeni zahtevek isto pravno podlago ali ne, če se tak zahtevek opira na iste bistvene sestavine dejanskega stanja in, če je organ pristojen za njegovo reševanje. Iz navedenih določb je mogoče zaključiti, da je organ pri odločanju vezan na bistvene sestavine dejanskega stanja, ni pa vezan na pravno podlago, saj je odločanje na podlagi ustrezne pravne podlage v domeni organa. Končno je takšen zaključek mogoče izpeljati na podlagi določbe prvega odstavka 207. člena ZUP, ki navaja, da na podlagi dejstev, ugotovljenih v postopku, organ, ki je pristojen za odločanje, izda odločbo o zadevi, ki je predmet postopka.

Disciplinsko sodišče je v zvezi z vprašanjem vezanosti disciplinske komisije na pravno kvalifikacijo disciplinske kršitve, podane s strani disciplinskega tožilca, obravnavalo tudi druge procesne zakone v Republiki Sloveniji, natančneje določbe Zakona o kazenskem postopku, Zakona o pravnem postopku in Zakona o prekrških, ki vsi urejajo postopke, kjer sodišče razrešuje sporno razmerje med dvema prirejenima subjektoma v postopku, kar smiselno izhaja iz 7. člena Disciplinskega pravilnika IZS. Drugi odstavek 354. člena ZKP jasno določa, da sodišče ni vezano na predloge tožilca glede pravne presoje dejanja. Tretji odstavek 180. člena ZPP določa, da sodnik vzame tožbo v postopek tudi tedaj, če tožeča stranka ni navedla pravne podlage tožbenega zahtevka, če pa jo je navedla, sodnik ni vezan nanjo. Tretji odstavek 132. člena ZP določa, da sodišče ni vezano na predlog predlagatelja postopka glede pravne presoje dejanja. Vse naštetje določbe v drugih procesnih predpisih le utrjujejo stališče, da tudi disciplinska komisija ni vezana na predlog disciplinskega tožilca glede pravne kvalifikacije disciplinske kršitve.

Na podlagi pojasnjene so vse pritožbene navedbe v zvezi z dolžnostjo oprostitev pritožnika v primeru, ko se ugotovi, da očitano dejanje ni disciplinska kršitev, ki jo je predlagal disciplinski tožilec, neutemeljene. Prav tako je neutemeljena navedba, da je bil pritožnik spoznan za krivega dejanja, ki ga sploh ni bil obdolžen. V predmetni zadevi je bil očitek o protipravnem ravnanju pritožnika vedno uperjen v njegov podpis 6. začasne situacije, ki je vsebovala neresničen podatek. V zvezi s tem dejstvom so bili izvedeni vsi dokazi, zato ni mogoče govoriti o onemogočanju obrambe pritožnika ali poseganju v pošteno in pravično sojenje. Tekom postopka se je tudi vedno omenjalo, da je bil podatek na potrjeni začasni situaciji neresničen, zato tudi ni mogoče pritrčiti stališču, da pritožnik ni vedel, da je obdolžen kršitve, za katero je bil spoznan za krivega.

Disciplinska komisija je tudi pravilno ugotovila, da je pritožnik s svojim ravnanjem izpolnil vse znake disciplinske kršitve iz 1. točke 10. člena Disciplinskega pravilnika IZS. Ta med drugim določa, da je disciplinska kršitev člana zbornice, če s svojimi dejanji v poslovnem svetu podaja neresnične podatke. Pritožnik je s svojim podpisom na 6. začasni situaciji podal neresničen podatek, da je bila vgrajena mikroturbina z integriranim kompresorjem tlaka, kljub

temu da ni bila. Neutemeljena je pritožbena navedba, da naj bi se kršitev iz 1. točke 10. člena nanašala na obnašanje v javnem življenju, saj je izrecno določeno poslovno delovanje člana IZS. Uporabljena določba 1. točke 10. člena Disciplinskega pravilnika IZS pa ne zahteva opredelitve do vprašanja, komu naj bi se neresnični podatki dajali, saj to ni zakonski znak disciplinske kršitve. V zvezi s tem se disciplinsko sodišče strinja z navedbo disciplinske komisije, da mora biti delo člana IZS v javnosti, predvsem pa pri opravljanju strokovnega dela, podvrženo visoki stopnji strokovnosti ter zaupanju. To zaupanje pa pomeni, da lahko stranke določenega poslovnega odnosa in tudi tretji oprejo svoje zaupanje na podatek, ki ga je pod izjavo o resničnosti potrdil član IZS.

Na podlagi pojasnjenega je disciplinsko sodišče pritožbo kršitelja zavrnilo in potrdilo izpodbijani sklep disciplinske komisije.

PRAVNI POUK:

Zoper ta sklep ni mogoče vložiti pritožbe ali sprožiti upravnega spora. Stranke lahko v roku 30 dni po prejemu tega sklepa sprožijo upravni spor zoper prvostopni disciplinski sklep z vložitvijo tožbe pri Upravnem sodišču Republike Slovenije. Tožbo je mogoče vložiti neposredno pri sodišču ali mu jo poslati po pošti.

Predsednik senata disciplinskega sodišča:
Tadej PFAJFAR, univ.dipl.inž.geod.

Poslano:

- C
- s priporočeno poštno pošiljko
- Boris Kocjan, univ.dipl.inž.el., disciplinski tožilec
 - Marko PAVLINJEK, univ.dipl.inž.grad., predsednik senata disciplinske komisije
 - Tomaž KERN, univ.dipl.inž.el., predsednik disciplinske komisije
 - arhiv IZS